***Марина Сидорчук** з м. Камінь-Каширський Волинської області*
за гарну розповідь до 810-річчя заснування рідного міста
*«**Моє предковічне місто**» отримала 2 місце*
у віковій категорії 11–15 років

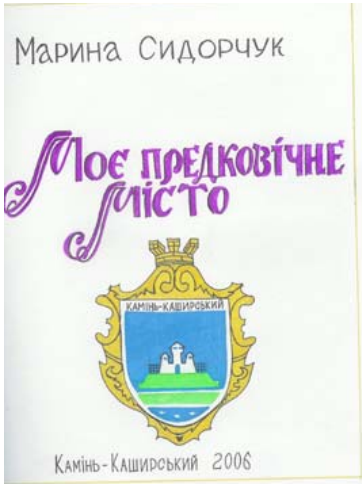

Як і кожен громадянин України, я люблю свою Батьківщину. Та особисто моя країна розпочинається з того будиночка, в якому живу, з тієї вулиці, по якій щодня ходжу, з того міста, яке єдине. Камінь-Каширський – це не тільки місто мого дитинства й юності, це місто радості і тривоги, надій та переживань, щастя й любові. Це і є моя маленька Батьківщина.

Часто спостерігаю за потоками людей, автомобілів, автобусів на дорогах, вслухаюся в „гомін" вулиць, і часто сама собі запитую: а що було колись? Мабуть, інше було життя, інші ходили люди. Чим дальше поринаю в історію, тим більше розкриваю таємниць сучасного міста.

Могутні поліські діброви, мальовничі озера, луки, відбиваючі небесною синню річки, втаємничені глибокі болота, чорні провалля полунїн розкинулися на земляx, які нас повнд нісм стоать називалися то Кам"янецькими, то Кошерськими, а згодом Камінь-Каширськими. Мій чудовий край має багату й цікаву книгу бутти. Він зберіг свою історичну пам"ять, у його літописі багато добрих справ.

9

Нев"януча краса мого міста

Лісові пущі, непрохідні болота, багатоводні у час повені річки робили недоступною місцевість краю. Поселення ховалися в лісових і болотистих нетрях. Однак життя вимагало контактів. Ідучи по тротуару чи бруківці, важко собі уявляю, що колись прокладалися піші або кінні дороги через пущі і заболочені луки.

Камінь-Каширський пронизує своїм руслом річка Цир. Нині важко повірити, але коли до зеленого болотяного моря ще не торкалася меліорація, то ландшафт тут був зовсім інший. Річка була повноводною не тільки у час весняної або осінньої повені, але й літом, коли її напували болота.

Річка Цир

„Вона вже не така, як раніше, – кажуть старожили. – Колись її води бурхливим потоком розливали береги. Були часи, коли Цир називалася, наче маленький Дніпро". Але невдячні люди згодом все руйнують або перетворюють на гірше. Так само з нашою річечкою. Тепер вона, наче кволa безхаснна бабця, волає про допомогу, але її ніхто не чує.Цир оточує центральний міський парк, який зруйнувало стихійне лихо. Та учні саджають нові дерева і все незабаром наладиться.

17

Місто сьогодні

Відмічаючи 810-річчя Камени-Каширського, не можна не підкреслити значиму роль людей з будівельною професією. Саме завдячуючи їх рукам за останні десятиріччя невпізнанно змінилося древнє місто, яке стало молодим, чепурним.

У 1990 році здано нове приміщення адміністративного будинку, де розмістилася влада міста і району, районна бібліотека.

Адміністративний будинок

У колишньому приміщенні міської Ради розташувалася дитяча бібліотека - храм науки. Це місце, де кожну дитину привітно зустрінуть: розпитають, порекомендують гарну, цікаву книгу, тут можна просто відпочити, тихесенько поговорити, тут думається навіть краще.

6

Шляхами мужності і слави

Важко забути таку епоху, як Вітчизняна війна. Адже й камінь-каширці боролися за рідну землю, за її свободу і незалежність. Вічно сповіщають сини, що гинули за цілісність української землі від фашистів, у братських могилах у Камені-Каширському. У пам"ять про події 1969 року в дні 25-річчя визволення району від фашистських окупантів у місті споруджено величний меморіальний комплекс. Щороку 9-го травня жителі міста вшановують героїв і мужніх їх нащадків на війні.

Проходячи біля обеліска Слави, не можу не згадати про подвиг народу. Меморіал навіює сумні думки. Бетонні сходи ведуть до композиції. Зліва – скульптура жінки, що символізує Матір Вітчизну, яка скидає в журбі за втраченими синами і дальшими синами. Вона, на мій погляд, прекрасна у своїй велечі, непереможне силу і міць духу. У правій руці тримає лавровий гілку і ніби закликає не допустити ніколи кривавих воєн. З іншої сторони композиції – скульптура сміливого на коня війна з автоматом у руці. Його погляд спрямований на вічний вогонь, що знаходиться у підніжжі стели. А на самій стелі – написи про вічну славу безстрашних героїв.

Меморіальний комплекс в Камені-Каширському

14

Шкільні обрії

Історія шкільництва й освіти Камінь-Каширщини має багато змістовних сторінок. Дослідження свідчать про давність у краї писемного слова. Перша документальна згадка про школу в самому Камені-Каширському датується 1607 роком.

У 1978 році завершилося будівництво нової типової школи на 1176 учнівських місць, і з першого вересня сотні юних камінь-каширців розпочали навчання в добре обладнаних на той час класах.

Навчально-виховний комплекс №1м.Камени Каширського

Нині навчально-виховний комплекс №1 очолює Тішкова Людмила Андріївна. Вона не тільки вимогливий директор, але й мудрий вчитель. Я з присмиством відвідую її уроки української мови і літератури.

21

Проходить роки, місяці, дні...Час невблаганно летить. Змінюються пори року і змінюється моє містечко.

Вулиця Ковельська у 1929 році

Сучасна вулиця Ковельська